

BAKFOT, m. 5. pl. — *fötter*. 1) En af de begge eftersta fötterna på fyrfotade djur. (Fig. o. fam.) *Hafva fått eller hafva något om b-en*, hafva blifvit narrad; äfv. hafva börjat en sak i orätt ända. *Få något om b-en*, blifva narrad, viseledd, m. m. — Motstycke: *Framfot*. — 2) (mindre riktigt) Bakben. — 3) (fig.) Fot under en möbel, på baksidan deraf. *B-fötterna på en stol*, *en soffa*, *ett spegelbord*.

BAKFRAM, adv. 1) Uttrycker, att någon eller något är vänt med baksidan åt det håll, hvaråt dess framsida i stället borde vara vänd. *I hastigheten ställde han hästen b. i skaklorna*. — 2) (fig.) Bakvänt, förvänt, på tok. *Göra allting b.*

BAKFÖNSTER, n. 5. Fönster på baksidan af ett rum eller hus.

BAKFÖR, prep. Bakom. *B. huset*, *muren*, *gårdsgården*.

BAKFÖRE, adv. 1) Bakefter, bakom. *Sedan jag länge hållit jemna steg med honom, tröttnade jag och kom b.* — 2) Bakpå, baktill. *Åka b. Stöta till någon b.* — 3) Baklänges. *Hans af färer gå allt mer och mer b.* — Brukas i alla bemärkelser mindre ofta än här till förklaring anförda adverb.

BAKGÄFVEL, m. 2. pl. — *gaflar*. Gafvel på ett hus, vänd åt baksidan eller bakgården.

BAKGATA, f. 1. 1) Sidogata, som löper i samma sträckning med en hufvudgata eller en allmän plats. — 2) Afsides belägen gata. — 3) Brukas stundom, ehuru mindre riktigt, i stället för Tvärgata eller Gränd.

BAKGIFT, f. 5. Se *Mellangift*.

BAKGRUND, m. 5. Det, som på en tafla eller på teatern föreställes längst bort beläget. — *Syn*. Fond.

BAKGRÄND, m. 5. Afsides belägen, föga besökt gränd.

BAKGÅNG, m. 2. Gång på baksidan af ett hus, bakom huset eller åt bakgården.

BAKGÅRD, m. 2. 1) Särskilt gård, innanför den gård, som ligger åt gatan till eller der hufvudbyggningen finnes. — 2) Baksidan af en gård.

BAKHALT, a. 1. (om hästar) Halt på ena bakbenet.

BAKHAND, f. 5. sing. 1) Öfre eller yttre delen af handen. *Gifva ett slag med b-en*. — 2) (i kortspel) Se *Efterhand*.

BAKHAS, m. 2. Knäveck på ett djurs bakben.

BAKHJUL, n. 5. Ett af de två eftersta hjulen på en vagn med fyra hjul. — Motstycke: *Framhjul*.

BAKHUFVUD, n. 5. pl. — *hufvuden*. Bakdelen af ett hufvud, isynnerhet på en människa.

BAKHUGG, n. 5. 1) Hugg, som tilldelas någon till svar på ett förut af densamma erhållet. — 2) (fig.) Hvasst svar på tillvitelse eller stickord.

BAKHUS, n. 5. (af *Bak*, adv.) 1) Ett på baksidan af tomt eller gård beläget hus. — 2) Afsides hus vid gård på landet eller i staden.

BAKHUS, n. 5. (af *Baka*) Hus, der brödbakning verkställes. Större än *Bagarstuga*.

BAKHÅLL, n. 5. 1) Ställe, der man ligger i försåt, för att angripa eller fånga människor eller djur. *Ligga i b. Lägga trupper i b. Lägga, ställa sig i b.* — 2) En eller flera, som för detta ändamål ligga i försåt på något ställe. *Råka ut för. stöta på ett b.* — 3) (fig.) Hemligt förbehåll; hemlig afsigt; ord eller mening, oförmärkt insmugna i tal eller skrift, för att sedan lättare vinna sin afsigt eller komma åt sin motståndare. *Hafva något i b.*, hafva någon hemlig afsigt.

Det der ordet, den der frasen var ett b. af honom, för att komma, dit han ville. — *Syn*. Se *Försåt*.

BAKHÄR, n. 5. Här på bakre delen af hufvudet på en människa.

BAKHÄRD, m. 2. Baksidan af en härd.

BAKHÄST, m. 2. En af stånghästarna för en vagn, som köres med spann. Kallas så till skillnad ifrån *Framhästarna*, hvilka gå framför dem.

BAKI, förkortadt af *Bakuti*; se d. o.

BAKIFRÅN, prep. Från ett bakom beläget ställe. *Han kom in b. gården*. — *Adv*. På baksidan, baktill, i ryggen. *Angripa någon b. Han blef skjuten b.*

BAKIGENOM, prep. 1) Igenom ett bakom beläget ställe. *Han kom in i huset b. trädgården*. — 2) Bakifrån igenom en kroppsdel eller ett föremål. *Få ett värjstyg b. armen*. — *Adv*. Från baksidan igenom. *Skynda dig att gå b., ty husporten blir snart stängd*.

BAKKAPPA, f. 1. Styfning af hårdt läder, under öfverlädret bakpå foten af skodon.

BAKKAPPA, v. a. 1. Förse (skoplagg) med bakkappa.

BAKKLO, m. 5. pl. — *klor*. Den bakåt vända klon på vissa fåglars fötter.

BAKKÖNST, f. 5. Konsten att baka.

BAKKÄLKE, m. 2. pl. — *kälkar*. Kälke under bakdelen af ett vinteråkdon. (Fig.) *Komma på b-n*, icke inom bestämd tid medhina ett förelagd arbete eller något som man föresatt sig, blifva efter i sina stycken, blifva efter sina läs- eller arbetskamrater; äfv. få dåliga affärer.

BAKLAND, n. 5. (sjöt.) Ett land, som ligger bakom och synes uppöfver ett annat ifrån sjön.

BAKLASS, n. 5. Varor, som blifvit lagda i bakre delen af en vagn. *Den der vagnen har för mycket b. Lägga för mycket b. på en kärra*.

BAKLAST, f. 5. 1) Varor, som blifvit lagda i bakre delen af ett fartyg. — 2) Se *Baklass*.

BAKLÄSTA, v. a. 1. 1) Lägga varor bakuti ett fartyg eller bakpå vagn eller kärra. — 2) Lägga för mycket varor i bakdelen af fartyg eller vagn, så att den i jämförelse med främjelen för hårdt tynges.

BAKLÄSTANDE, n. 4. Handlingen, då man baklastar.

BAKLÄSTNING, f. 2. 1) Se *Baklästande*. — 2) (mindre brukl.) Se *Baklast* och *Baklass*.

BAKLÄR, n. 5. Lär af bakben på fyrfota djur.

BAKLÅS, n. 5. *Vara i b.*, säges om en dörr, ett skåp, en kista, o. s. v., då vid nyckelns kringrydande axet råkat komma ur gänggängen, så att låset icke kan upp- eller igenläsas. *Dörren är, har kommit, har gått i b. Aktia dig att vrida i b.* (Fig.) *Gå i b.*, misslyckas, felslå, t. ex.: *affären har gått i b. för honom*.

BAKLÄDER, n. 5. 1) Läderstycke baktill på skodon. — 2) Ryggstycke på en sufflett, m. m.

BAKLÄNGES, adv. 1) I riktning bakåt, med kroppen framåt vänd. *Gå, rida, åka, färdas b. Skjuta någon b. ut igenom dörren. Kasta, slå någon b.*, kasta omkull någon så, att han faller bakåt på ryggen. *Falla, kasta sig, slå sig b.* — 2) (fig.) Bakvänt, emot hopp eller uträkning, på tok. *Saken går b. för honom*.

BAKMUR, m. 2. 1) Mur bakom en annan. — 2) Mur på baksidan af ett hus.

BAKNING, f. 2. 1) Förrättningen, då man bakar. — *Syn*. *Bakande*, *Bak*. — 2) Sjelfva det bakade. *Jfr. Bak*, 5.